Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBAKKE

Citation: Bang, Herman: ”Værker i Mindeudgave”, i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 259. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820234067680/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Ida bad ikke, hun havde ikke Rum for Bønner. Hun følte kun sit Hjerte standset og tungt som en Sten i sit Bryst.

— „Vater unser, Vater unser ..."

Men Præsten blev ved:

— „Ligesaa tog han og Kalken efter Aftensmaaltidet, takkede, gav dem og sagde: Drikker alle deraf. Denne er det nye Testamentes Kalk i mit Blod, som udgydes for Eder til Syndernes Forladelse. Dette gører saa ofte som I det drikker til min Ihukommelse ..."

Sofie saá gennem Døren, foran Lysene, Præsten bøje sig over den Døende og løfte hendes Pude:

— Gud den Helligaand, Gud den Helligaand, hviskede hun og faldt tilbage mod Ryggen af Stolen. Der var tyst et Minut; saa rejste Sofie sig igen:

— Nøglerne, sagde hun paa én Gang, og næsten skreg.

Hun havde set Knippet glide frem under den Døendes Pude; over Lagenet faldt det ned mod Gulvet.

— Dette er Jesu sande Legeme ...

De hørte ikke mer, men ogsaa Vaagekonen begyndte at græde.

Ida havde foldet Hænderne i sit Skød:

Hvis hun faldt i Søvn, kunde hun gaa derind; naar hun sov, kunde hun gaa derind ...

— „Herren være med Eder, Herren velsigne Dig og bevare Dig. Herren løfte sit Aasyn paa Dig og give Dig Fred."

Der blev ganske stille. Jomfru Thøgersen havde holdt op at græde og sad med rokkende Hoved:

— Hun døer doch som en agtet Person, sagde hun, og hendes Taarer begyndte at flyde igen.

Ida hørte som gennem Taage sit Navn og hun stod op. Det var Præsten, som rakte hende en Haand.

— De har været borte? sagde han med en mildt bekymret Stemme.

— Ja, Hr. Pastor.

Pastoren blev staaende et Øjeblik foran det taareløse